

Peter Lamborn Wilson aka. Hakim Bey

Conradino Beb

Między tragiczną Przeszłością, a niemożliwą Przyszłością anarchizmowi zdaje się brakować Teraźniejszości – jakby tu i teraz bał się postawić sobie pytanie: JAKIE SĄ MOJE PRAWDZIWE PRAGNIENIA? – i co mogę ZROBIĆ zanim będzie za późno?...

– Hakim Bey, *Poetycki Terrorizm*

Peter Lamborn Wilson, to urodzony w Nowym Jorku, w 1943 r., amerykański historyk kultury i krytyk społeczny irlandzkiego pochodzenia. Oprócz tego jednak, podróżnik, mag chaosu, eseista, poeta, tłumacz, osobowość radiowa i psychonauta, znany przede wszystkim jako twórca post-anarchizmu (inaczej zwanego anarchizmem III fali).

Nieodłącznie kojarzony z zaproponowaną przez siebie koncepcją Tymczasowej Strefy Autonomicznej, która osadzona jest na doświadczeniach sytuacjonistów, ruchu psychodelicznego, chrześcijańskich oraz islamskich herezji religijnych, a także pirackich utopii. TSA wyznacza przede wszystkim nowy tor myślenia o rewolucji, zrywając z XIX wieczną linią ideologiczną lewicy i proponując w zamian syntezę doświadczenia wewnętrznego, wypracowanego przez ww. ruchy czy też szkoły światopoglądowe. Jest to przede wszystkim wynik refleksji nad drugim stadium kapitalizmu, którego protoplastami byli sytuacjoniści lecz także zupełnie świeże spojrzenie na zagadnienie indywidualizmu jednostki, tłumionego przez zabójcze morze ideologii.

Stanowisko to jest także przerzucane bezpośrednio do poetyki i stylistyki dzieł Beya. Powieść awangardowa spotyka się w nich z neopogaństwem oraz wnikliwą analizą społeczną, wywodzącą się z klasycznego anarchizmu, sufizmu, ZEN i surrealizmu. Wynikiem tego jest niezwykle ciekawy dyskurs, łączący w sobie na pozór sprzeczne spojrzenia na świat, które Wilson czyni jednak wybuchową, fascynującą mieszanką ideologiczną, będącą efektem głębokiego osadzenia w tradycji kontrkultury. Odwołuje się zaś do niej często posiadając niezwykle rozległą wiedzę na ten temat.

Obrany i często używany przez niego pseudonim Hakim Bey jest z jednej strony prowokacją, z drugiej jednak odnosi się do arabskich fascynacji Wilsona. Jest to kombinacja dwóch słów arabskich: pierwsze oznacza „mędrca”, a drugie to miano, używane powszechnie na oznaczenie przynależności do Mauretańskiej Świątyni Nauki. W języku tureckim, Hakim oznacza też „sędziego” lub „jurystę”. Bey jest zaś z kolei słowem grzecznościowym, używanym jako odpowiednik angielskiego słowa „gentleman”.

Wilson jest osobą o niezwykle wszechstronnych zainteresowaniach. Zadziwia w swoich pismach głęboką znajomością tajników wielu kultur, wśród wielu których sam przebywał. Spędził dwa lata w Indiach (dokąd podróżował przez Afrykę Północną w 1968 r., tuż po rewolucji majowej), Nepalu, Pakistanie i Afganistanie, oraz przebywał siedem lat w Iranie (gdzie był członkiem Imperialnej Irańskiej Akademii Filozofii, zajmującej się badaniami nad sufizmem) opuszając ten kraj na skutek wybuchu rewolucji islamskiej w 1979., podczas której obalono szacha. W międzyczasie podróżuje też na Jawę.

Po objęciu rządów w Iranie przez Ajatollaha Homeiniego, Wilson wraca do Stanów Zjednoczonych, by osiaść w swoim rodzinnym Nowym Jorku. Tu nawiązuje kontakt z niezwykle aktywną, miejscową bohemą, wśród której są min. Bill Laswell i John Zorn. Rozpoczyna

także szereg wykładów w jednej z nowojorskich stacji radiowych, pt. „Mauretańska Ortodoksyjna Kruczata Radiowa”. W Nowym Jorku rozpoczyna się wspaniała kariera pisarska Wilsona, prowadzona głównie przy współpracy z niezależnym kolektywem i wydawnictwem „Autonomea”. Wydane przez kolektyw zostają takie dzieła jak: *Tymczasowa Strefa Autonomiczna, Millennium, Immediatism, Scandal: Essays in Islamic Heresy, Sacred Drift: Essays on the Margin of Islam*.

Korzystając ze swoich badań nad mistycznymi odłamami Islamu, prowadzonymi w Iraku, Wilson tłumaczy także na angielski szereg dzieł poezji sufickiej pozostając przy tym w konsultacji z tłumaczami irańskimi. Poezja ta zostaje zebrana w tomiku, *The Drunken Universe: An Anthology of Persian Sufi Poetry*. Tłumaczy także tomik poematów Abu Nuwasa: *O Tribe That Loves Boys* (przykład arabskiej poezji miłosnej, rozwijającej motyw „świętej pederastii”).

Ropoczyna także redagowanie „Semiotext(e)”, jednego z najciekawszych magazynów, dotyczących prawie wszystkich aspektów kultury współczesnej (mediów, ekologii, krytyki politycznej, feminizmu, mistycyzmu, rytualizmu, kontrkultury, popkultury, sztuki etc.). Poetyckie teksty i poematy Wilsona pojawiły się także w: *P.A.N. (Pantologii Jeden, Dwa i Trzy), Ganymede, Exquisite Corpse, Biuletynie NAMBLA* oraz w różnych tomach, wydanych przez *Acolyte Reader*.

Wiele z tych poematów, łącznie z serią „Sandburg”, zostało zebranych w jeszcze nie opublikowanym tomiku *DogStar*. Aktualnie, regularne publikacje Wilsona można też znaleźć w pismach tj. *Fifth Estate* oraz wydawanym w Nowym Jorku, *First of the Month*. Bey opublikował także jedną powieść, która obraca się w konwencji płaszcza i szpady poruszając wątki miłości do małych chłopców, *The Chronicles of Qamar: Crowstone*.

Jeśli chodzi o przynależność religijną, Wilson jest oficjalnym członkiem tajemniczego Mauretańskiego Kościoła Ortodoksyjnego, który jest odłamem Mauretańskiej Świątyni Nauki (założonym w 1964 r.). MŚN założona została z kolei w 1913 r. przez Świątobliwego Timothy Drew Ali’ego w Chicago. Jej członkowie wyznają przede wszystkim wiarę w to, iż potomkowie czarnych niewolników w Ameryce są spadkobiercami prawdziwej, ezoterycznej nauki Islamu.

Napisany przez niego *Koran Siedmiu Kręgów*, oparty jest min. na teozoficznym chrześcijaństwie, ludowej tradycji Islamu i pseudo eugenicznych spekulacjach (wykorzystywanych jednak w celach anty rasistowskich). Warto przy tym dodać, iż religia, objawiona Timothy Drew Ali’emu stała się jednym z najbardziej znaczących czynników ideologicznych, które ukształtowały ‚czarne wyznanie’ Nation Of Islam, niezwykle dzisiaj wpływowe w USA. Oprócz działalności politycznej i literackiej, Wilson wydaje także płyty *spoken word*, na których znajdują się jego wiersze, fragmenty dziennika i przekazy polityczne.

Jego głos jest także znany i doceniany na scenie nauk społecznych czy też nauk o kulturze. Odwiedza on ze swoimi odczytami i referatami konferencje na całym świecie, w tym znakomitą **Next Five Minutes**, odbywającą się corocznie w Amsterdamie. Jako wykładowca wizytujący bierze też udział w prestiżowych seminariach antropologicznych, jak np. seminarium im. Franza Boasa na Harvard University. Jako twórca niecodziennych dzieł

krytycznych jest znany na całym świecie jako reformator anarchizmu, przystosowujący jego narzędzia do epoki informacji.

Z drugiej strony jest za to oraz swoje mistyczne odjazdy (a także rozwijanie fascynacji „świętą pederastią” przy współpracy z NAMBLA), krytykowany przez ortodoksyjnych anarchistów oraz konserwatywnych liberałów. Nie przeszkadza mu to jednak zjednywać sobie czytelników na całym świecie, co ma także swój bezpośredni powód, którym jest nie stosowanie przez Wilsona żadnych praw autorskich i wolne rozpowszechnianie swoich pism w Internecie. Jego wizjonerskie propozycje wolnościowe dzięki temu docierają do każdego zainteresowanego i z miejsca stają się rewelacją. Erudycja i doświadczenie ich autora pozostawiają przy tym wrażenie silnie scentralizowanego systemu światopoglądowego, który na scenie krytyki społecznej nie ma dziś sobie podobnych.

Prowadzone przez Wilsona wywody zawsze dotyczą jednocześnie sposobu życia, co i wyznaczonych przez jednostkę celów politycznych nigdy nie ocierając się o moralizatorstwo i wyłącznie intelektualną mądrość lecz w zamian próbując pobudzić w człowieku pasję odkrywania nowych możliwości. Nie są to przy tym oderwane od życia utopie, ale klarowna myśl, wskazująca na potrzebę spojrzenia przede wszystkim na realia kulturowe i znalezienia w nich furtki na **insurekcję** – jednorazowe uwolnienie woli mocy – co jest dla Wilsona zastępczą formą na nierealną już dziś, powszechną rewolucję społeczną.

W swoim dyskursie Wilson odwołuje się do dorobku wielu sławnych myślicieli wolnościowych, wśród których są min. Charles Fourier, Friedrich Nietzsche, Gabriele D’Annunzio, Gustav Landauer, Emilio Zapata, Max Stirner, Guy Debord, Timothy Leary i wielu innych...

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Conradino Beb
Peter Lamborn Wilson aka. Hakim Bey

pl.anarchistlibraries.net